

Ministeren for kulturelle anliggender (Salvhøj): Jeg vil gerne takke udvalget for den indstilling, som er udtrykt i betænkningen, og som i hvert fald for en del kom frem i ordførernes taler her. Det resultat, der er i sigte, kan næppe betegnes som ideelt, heller ikke ud fra mit synspunkt, men det er et meget væsentligt fremskridt i retning af en bedre bibliotekaruddannelse. Der er jo, som hr. Kristen Østergaard var inde på, i realiteten tale om en fordobling af den teoretiske uddannelse, og det har været meget væsentligt for regeringen, da forslaget blev fremsat, at det stærke behov, der var for en forøgelse af den teoretiske uddannelse, blev imødekommet så langt som muligt.

Jeg har forstået det sådan, at ordførernes og partiernes trykhedsgrad er lidt varierende i forhold til det, som formodentlig vil blive resultatet.

Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg er helt indstillet på, at den højere forberedelseseksamen skal være adgangsgivende. Sådan som den højere forberedelseseksamen på nuværende tidspunkt tager sig ud, er der grund til at tro — som også biblioteksskolens rektor har været inde på — at netop de nødvendige forudsætninger f. eks. på fremmedsprogenes område vil blive indlagt i denne eksamen, og at den derfor vil være velegnet til formålet her.

Hr. Lysholt Hansen var inde på placeringen af de studerendes råd inden for skolens forfatning. Jeg forstår, at der er et spørgsmål dér, og jeg er indstillet på at imødekomme det ønske, der har været fremsat, ved et ændringsforslag til tredje behandling af lovforslaget.

Hr. Kristen Østergaard nævnte — med rette, synes jeg — at venstre har bidraget væsentligt til det kompromis, som vi standser ved her. Jeg er taknemlig for den samarbejdsvilje, der har vist sig fra venstres side i udvalget, også for at venstre har accepteret det, som jeg tror er et væsentligt synspunkt, at man ikke skal begynde uddannelsen på bibliotekerne, men at man skal begynde med en prøvelse af den studerendes egnethed på biblioteksskolen.

Det er vel også rigtigt, når hr. Kristen Østergaard siger, at man skal indrette sig på, at der på en lang række områder kom-

mer til at mangle folk. På den anden side er den mangel, der var i sigte på biblioteksområdet, så iøjnefaldende, at det er helt klart, man må gøre noget for at råde bod på den; jeg tror også, at vedtagelsen af det, der nu synes at være enighed om, vil tjene dette formål.

Fru Ellen Strange Petersen kan jeg ikke give medhold i at dette lovforslag var dårligt forberedt. Det var forberedt på en anden måde, end man plejer at forberede forslag til folketinget; det var forberedt efter de samme principper som biblioteksloven af 1964; det var drøftet meget grundigt både i de folkelige kredse, som skal bære bibliotekernes arbejde, og i bibliotekarerne egen kreds igennem mere end et år, så jeg synes i og for sig ikke, der med rimelighed kan tales om dårlig forberedelse.

Fru Ellen Strange Petersen var også inde på, at biblioteksskoleloven i meget høj grad er en bemyndigelseslov, og jeg forstod det sådan, at fru Ellen Strange Petersen af den grund måske ikke følte sig helt tryk ved den — også af den grund. Det er jo et gammelt princip, det er ikke noget, som kom frem ved dette forslag; også dette lovforslags forgænger var bygget op på denne måde, hvilket simpelt hen er udtryk for ønsket om at gøre bibliotekaruddannelsen så fleksibel som mulig. Det er imidlertid klart, at de forudsætninger, hvorunder denne lov måtte blive vedtaget, vil blive holdt fra den udøvende magts side.

Jeg noterede den nuance imellem fru Elle Strange Petersens opfattelse af arbejdsresultater og hr. Kristen Østergaards, at hr. Kristen Østergaard mente, der var mere tale om noget i retning af et hus, medens fru Ellen Strange Petersen mente, det var et telt, vi havde bygget. Uden at jeg i øvrigt skal se så forfærdelig mange år frem, tror jeg mere på hr. Kristen Østergaards vurdering end på fru Ellen Strange Petersens, men jeg tror på den anden side ikke, at der er skabt en ordening, der er født til evighed.

Jeg vil gerne give tilsagn om — det blev jeg anmodet om — at et byggeriforslag naturligvis på normal måde og i god tid vil blive forelagt folketinget; det er jo ikke noget, der kan tyvstartes uden de bevilgende myndigheders tilsagn. Ligeså vil naturligvis det lejemål, som forestår, blive lagt på et rimeligt niveau; folketingsflertallet